

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyní Mgr. Zdeňkou Burdovou ve věci

žalobce: I. S. [redacted] narozený [redacted] státní příslušnost [redacted]
bytem [redacted]
zastoupený advokátem JUDr. Pavlem Kožouškem
sídlem U Sluncové 612, 186 00 Praha 8

proti
žalovanému: ČR - Ministerstvo spravedlnosti ČR, IČO 00025429
sídlem Vyšehradská 427/16, 128 10 Praha 2
za nějž jedná Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových
sídlem Rašínovo nábřeží 390/42, 128 00 Praha 2 - Nové Město

o zaplacení 1 229 660 Kč

takto:

- I. Žaloba, aby žalovaná byla povinna zaplatit žalobci částku 1 404 500 Kč, se zamítá.
- II. Žalobce je povinen zaplatit žalované náhradu nákladů řízení ve výši 2 700 Kč, a to do 3 dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou došlou soudu dne 1. 11. 2017 domáhal náhrady škody a nemajetkové újmy s tím, že dne [redacted] byl žalobce zadržen v průběhu demonstrace na Moravském náměstí v Brně na podporu práv uprchlíků a vzat do vazby. Žalobce byl na základě nepřímého důkazu považován Policíí ČR za pachatele útoku na dům ministra obrany ČR, k němuž mělo dojít v noci mezi 6. 6. 2015 a 7. 6. 2015 na adrese [redacted]. Jmenovaný si ke své obhajobě

Shodu s prvopisem potvrzuje Mgr. Pavla Kindlová

ustanovil obhájce JUDr. Pavla Kožouška. Z vazby byl žalobce propuštěn na základě usnesení Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 6 ze dne 25. 9. 2015 dne [REDAKCE]. Od [REDAKCE] byl vyšetřován na svobodě. Dne 26. 10. 2015 bylo žalobci sděleno další obvinění, tentokrát pro přečin poškozování cizí věci. Pro tento skutek však žalobce nebyl vzat do vazby. Obě řízení byla spojena pod jedno řízení i spisovou značku i přesto, že spolu nesouvisí. V průběhu řízení vzala státní zástupkyně obžalobu žalobce v případě útoku na dům ministra obrany ČR zpět. Žalobce se v druhé věci, a to v přečinu poškozování cizí věci, do rozsudku odvolal. Žalobce se svojí žádostí o náhradu škody či nemajetkové újmy dne 3. 10. 2016 u žalované domáhal náhrady nemajetkové újmy za 92 dní strávených ve vazbě, a to v částce 276 000 Kč. Za morální a ostatní újmu, která mu vznikla v souvislosti s trestním stíháním částku 1 200 000 Kč a náhrady nákladů právního zastoupení, během nějž byl žalobce zproštěn obvinění ve výši 113 268 Kč. Celkem tedy žádal 1 589 268 Kč. Žalovaná přiznala nemajetkovou újmu za 92 dnů strávených ve vazbě, a to ve výši 92 000 Kč. Za morální a ostatní újmu 165 000 Kč a náklady právního zastoupení ve výši 102 608 Kč, tedy přiznala částku 359 608 Kč. Žalobce nadále žalobou požaduje uhradit 1 229 660 Kč.

2. Žalovaná se k žalobě vyjádřila tak, že pokud jde o nároky za vazební stíhání a za nezákonné trestní stíhání, vznáší námitku promlčení. U Městského soudu v Praze bylo pod sp. zn. [REDAKCE] vedeno trestní řízení pro dva různé skutky, a to pro skutek pod bodem I. spočívající v tvrzeném spáchání teroristického útoku a pod bodem II. spočívající v poškozování cizí věci. Z uplatnění nároku žalobce u žalované ze dne 3. 10. 2016 ve znění pozdějších doplnění ve spojení se žalobou je zřejmé, že žalobce uplatňuje nárok na náhradu újmy pouze ve vztahu k trestnímu řízení vedenému pro skutek pod bodem I. Ve vztahu ke skutku pod bodem I. byl žalobce ke dni [REDAKCE] vzat do vazby, ze které byl následně propuštěn dne [REDAKCE]. Teprve po propuštění z vazby bylo žalobci sděleno obvinění pro skutek pod bodem II. Rozsudkem ze dne 27. 4. 2016 byl žalobce zproštěn obžaloby pro skutek pod bodem I. a byl uznán vinným skutkem pod bodem II., za což mu byl uložen trest vyhoštění a současně trest propadnutí věci. Rozsudek ve zprošťující části nabyl právní moci dne 25. 5. 2016. Žalobce podáním ze dne 3. 10. 2016 uplatnil u žalované nárok na náhradu nemajetkové újmy a škody v celkové výši 1 589 268 Kč. Daná částka se skládala z nároku na náhradu škody za obhajné v celkové výši 113 268 Kč, nemajetkové újmy za dobu strávenou ve vazbě v celkové výši 276 000 Kč a nemajetkové újmy za nezákonné trestní stíhání ve výši 1 200 000 Kč. Dne 2. 6. 2017 žalovaná zaslala žalobci stanovisko, které mu bylo doručeno dne 5. 6. 2017. Tímto stanoviskem částečně vyhověla žalovaná nárokům žalobce tak, že žalobci přiznala a následně vyplatila na náhradu škody částku 102 608 Kč. Za dobu strávenou ve vazbě částku 92 000 Kč a za nezákonné trestní stíhání částku 165 000 Kč. Dne 1. 11. 2017 byla doručena žaloba žalobce věcně nepříslušnému soudu. Dle názoru žalované bylo možné řádně u soudu uplatnit nárok na náhradu nemajetkové újmy nejpozději dne 29. 5. 2017. Z důvodu právní opatrnosti žalovaná uvádí, že jí vznesená námitka promlčení je dle konstantní judikatury shledávána v souladu s dobrými mravy. Promlčecí doba u nároku na nemajetkovou újmu v délce 6, resp. 12 měsíců je stanovena zákonem, pro každého je shodná. V daném případě se žalovaná žádným způsobem nepodílela na marném uplynutí promlčecí doby, žalobce byl po celou dobu zastoupen jedním advokátem, kterému byla udělena žalobcem plná moc dne 24. 8. 2016 právě k uplatnění žalobcova nároku ve smyslu zákona č. 82/1998 Sb. Skutečnost, že žalovaná nerozhodla o žalobcem uplatněném nároku ze dne 3. 10. 2016, nemůže ospravedlnit opožděné podání žaloby, neboť ve smyslu ust. § 35 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb. neběží promlčecí doba po dobu předběžného projednání nároku, nejdéle však po dobu 6 měsíců od jeho uplatnění. V souladu se zásadou *Vigilantibus iura scripta sunt*, která je platná a respektovaná již od dob antického Říma, stíhá břemeno řádného a včasného uplatnění nároku u žalované a následně u soudu výhradně žalobce. Žalovaná nad rámec uvedeného podotýká, že žalobce opakovaně včas poučila o jeho právu podat žalobu ve smyslu ust. § 15 odst. 2 zákona č. 82/1998 Sb., a to jednak v přípisu, kterým potvrdila přijetí uplatnění nároku, tzn. v přípisu ze dne 5.10.2016, č.j. [REDAKCE], dále pak v přípisu ze dne 13.4.2017, č.j. [REDAKCE].

3. Podáním došlým soudu dne 15. 5. 2018 žalobce doplnil a rozšířil žalobu o náhradu škody a nemajetkové újmy, kdy žalobce tvrdí, že se dopustil přečinu, pro které mu bylo sděleno obvinění dne 26. 10. 2015. Měl se ho dopustit dne 10. 5. 2015, a to tím, že měl napomáhat I. B. napsat lakovaným sprejem na zeď vazební věznice nápisy „Touhu po svobodě represe nezastaví“, „Smrt státu“ a symbol „A“ napsaný v kruhu. Pomoc poškozeného měla spočívat v tom, že měl prostřednictvím kamery hlídat přístupové cesty a zároveň dodávat pachateli při činu psychickou podporu. Pro tento skutek nebyl vzat do vazby. Žalobce byl dále rozsudkem ze dne 27. 4. 2016 shledán vinným za spáchání účastenství ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku k přečinu poškození cizí věci podle § 228 odst. 2 trestního zákoníku a byl odsouzen podle § 80 odst. 1, 2 trestního zákoníku ve spojení s ust. § 53 odst. 2 trestního zákoníku k trestu vyhoštění na dobu 2 let a podle § 70 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku k trestu propadnutí věci, které bylo užito ke spáchání činu. Rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 20. 7. 2016 byl žalobci stanovený trest zrušen a podle ust. § 76 odst. 1 odst. 3 trestního zákoníku odsouzen k trestu zákazu vstupu na sportovní, kulturní a jiné společenské akce, jenž spočívá v zákazu účasti na manifestacích, demonstracích, pochodech a veřejných shromážděních anarchistického hnutí na dobu 3 roků. Žalobce podal dovolání k Nejvyššímu soudu, který usnesením ze dne 30. 3. 2017, které bylo doručeno prostřednictvím datové schránky dne 10. 5. 2017, zrušil oba předchozí rozsudky a postoupil věc Úřadu městské části Praha 6, neboť skutek, pro který byl poškozený trestně stíhán, následně potrestán, není trestným činem, avšak mohl by být posouzen jako přestupek. Úřad městské části Praha 6 rozhodl o odložení věci s odůvodněním, že jednání poškozeného je nepostižitelné, neboť spolupodílení se a pomoc na poškození cizí věci nelze označit jako přestupek. Žalobce musel po dobu několika měsíců trest udělený vrchním soudem vykonávat. Žalobce podal v říjnu 2016 k žalované žádost o náhradu škody, která se vztahovala pouze na škodu vzniklou žalobci v souvislosti se zprošťující částí rozsudku Městského soudu v Praze, a tedy v souvislosti s kauzou ve věci útoku na dům ministra obrany ČR. Neobsahovala vyčíslení škody na zdraví, neboť zdravotní stav ještě nebyl stabilizován. Jelikož řízení ohledně přečinu poškození cizí věci bylo uzavřeno až ukončením přestupkového řízení u Úřadu městské části Praha 6 na základě rozsudku dovolacího soudu z května 2017, nebylo možné požadovat náhradu škody dříve. Žádost o náhradu škody, která se vztahovala výhradně k případu účastenství na přečinu poškozování cizí věci, byla podána dne 4. 11. 2017. Žalobce se druhou žádostí domáhal náhrady nemajetkové újmy 20 000 Kč za újmu způsobenou trestním stíháním za morální a ostatní újmu, která poškozenému vznikla v souvislosti s trestním stíháním, poškození dobrého jména, újma na zdraví 700 000 Kč, 195 500 Kč za újmu způsobenou výkonem trestu a náklady právního zastoupení ve výši 40 898 Kč. Žalobce tedy navrhuje rozšíření o částku 195 500 Kč za újmu způsobenou výkonem trestu a dále náklady právního zastoupení ve výši 40 898 Kč.
4. Usnesením ze dne 1. 2. 2019, č.j. 25 C 25/2018 byl žalobce vyzván, aby uvedl, jakou částku žalobce požaduje po rozšíření žaloby, aby specifikoval a odůvodnil jednotlivé nároky. Žalobce upřesnil své nároky tímto způsobem, že se domáhá náhrady újmy za 92 dnů strávených ve vazbě v souvislosti s prvním skutkem ve výši 184 000 Kč. Dále náhradu újmy způsobenou výkonem trestu v souvislosti s druhým skutkem ve výši 185 500 Kč. Dále náhrady za morální a ostatní újmy, včetně újmy na zdraví, která žalobci vznikla v souvislosti s trestním řízením pro oba skutky vedeným proti jeho osobě ve výši 845 500 Kč s tím, že uvedl, že žalobce byl ve vazbě ponižován, byla narušena jeho intimita, byla mu způsobena velká psychická újma a stres, byla mu upírána svoboda pohybu, jeho komunikace s rodinou a blízkými byla značně narušena. Životní podmínky byly pro žalobce takřka neúnosné, vězeňská stráž s ním zacházela hrubě a žalobce musel často snášet urážky. Se žalobcem se ve vazební věznici v rozporu s ústavně zaručenými právy zacházelo tak, jako by byl odsouzen. Z titulu výkonu trest, trest byl příliš neurčitý, nepřiměřeně žalobce omezoval, byly mu zakazovány i akce, které nemají nic společného s anarchistickým hnutím a jsou společensky nezávadné. Ze strany probační služby a Policie ČR se poškozenému dostalo šikanózního jednání. Výkon trestu představoval pro žalobce nepřiměřenou časovou a logistickou zátěž a omezení a

zasahoval zejména do jeho vzdělávání. Žalobce žil v neustálé obavě, že bude vyhoštěn, přičemž v Rusku mu hrozí pronásledování, přičemž ze strany probační služby mu toto bylo opakovaně připomínáno. Dále tvrdí, že nelze rozlišit, zda morální újma a újma na zdraví vznikla v souvislosti s prvním či druhým skutkem.

5. Žalobce při jednání vzal žalobu zpět co do zaplacení náhrady nákladů řízení za I. skutek. Soud při jednání dne 12. 6. 2019 zastavil řízení co do zaplacení částky 10 660 Kč ve výroku I. Dále soud připustil změnu žaloby, kterou se žalobce domáhá náhrady újmy způsobené výkonem trestu ve výši 185 500 Kč, ale nepřipustil změnu žaloby, kterou se žalobce domáhá náhrady za morální a ostatní újmy, včetně újmy na zdraví, která žalobci vznikla v souvislosti s trestním řízením pro oba skutky vedenými proti jeho obžalobě ve výši 845 500 Kč, a to s odůvodněním, že žalobce tuto nemajetkovou újmu nespécifikoval pro oba dva skutky zvlášť, ale pouze dohromady, kdy toto rozšíření soud považuje za neurčité, proto jej nepřipustil.
6. Dále žalovaná zaslala námitku promlčení, co se týče nároku nemajetkových újem v souvislosti s trestním stíháním pro přečin poškozování cizí věci. Žalovaná uvádí, že usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. 3. 2017 bylo zástupci žalobce doručeno dne 10. 5. 2017. Žalobce však nároky na náhradu nemajetkových újem a škody uplatnil u žalované až dne 14. 11. 2017, tedy po marném uplynutí lhůty k uplatnění nároku na náhradu nemajetkové újmy ve smyslu § 32 odst. 3 zák. č. 82/1998 Sb., neboť žalobce mohl nárok uplatnit řádně do 10. 11. 2017. Z daného důvodu nelze na žalobcem uplatněné nároky na náhradu nemajetkových újem hledět jako na řádně uplatněné. Z důvodu právní opatrnosti žalovaná podotýká, že v souladu s konstantní judikaturou platí, že pro posuzování nároku na náhradu nemajetkové újmy nezákonného trestního stíhání platí, že přestupkové řízení není pokračováním trestního stíhání (srovnej rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 18. 10. 2016, sp. zn. 30 Cdo 4771/2015).
7. Předmětem žaloby je tak náhrada nemajetkové újmy za 92 dní strávených ve vazbě ve výši 184 000 Kč, za morální a ostatní újmu, která žalobci vznikla v souvislosti s trestním stíháním pro skutek I. ve výši 1 035 000 Kč a v souvislosti s výkonem trestu pro skutek II. ve výši 185 500 Kč.
8. Skutečnost, že u žalobce došlo k jeho omezení na svobodě pohybu vazebním stíháním v délce 92 dní, jsou mezi stranami nesporné (spis sp.zn. ██████████). Dále je nesporné mezi stranami, že žalobci bylo pro zločin teroristického útoku, respektive před změnou kvalifikace pro zločin obecného ohrožení sděleno obvinění usnesením Policie ČR, 9. oddělení obecné kriminality SKPV Obvodního ředitelství policie Praha ██████ ze dne 28. 6. 2015, č. j. ██████████. Rovněž je nesporné, že trestní řízení pro daný zločin pravomocně skončilo ke dni 25. 5. 2016, a to rozhodnutím Městského soudu v Praze ze dne 27. 4. 2016, sp. zn. ██████████. Další nespornou skutečností je že, trestní stíhání pro přečin poškozování cizí věci bylo vůči žalobci vedeno od 26. 10. 2015 do 10. 5. 2017, kdy bylo doručeno obhájci žalobce usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. 3. 2017, č. j. ██████████, jímž byly odsuzující rozsudky Městského soudu v Praze a Vrchního soudu v Praze zrušeny a věc byla postoupena Úřadu městské části Praha 6 do přestupkového řízení. Nesporným je také skutečnost, že žalobce vykonal celkem 10 měsíců, resp. 266 dnů trestu odnětí svobody na základě rozhodnutí Městského soudu v Praze a Vrchního soudu v Praze o vině a trestu za přečin poškozování cizí věci (spis sp.zn. ██████████). Nespornou skutečností je, že žalobce uplatnil dne 3. 10. 2016 nároky na náhradu škody za obhajné vyplacené za trestní řízení vedené pro zločin teroristického útoku ve výši 113 268 Kč, nemajetkové újmy a nespécifikované újmy na zdraví v důsledku trestního řízení vedeného pro zločin teroristického útoku ve výši 1 200 000 Kč a dále na náhradu nemajetkové újmy za dobu strávenou ve vazební věznici a cele předběžného zadržení ve výši 276 000 Kč (žádost žalobce ze dne 3.10.2016, přepis žalované ze dne 5.10.2016. Poslední nespornou skutečností, že dne 14. 11. 2017 uplatnil žalobce u žalované nároky na náhradu škody za obhajné vyplacené za trestní řízení vedené pro přečin poškozování cizí věci ve výši 40 898 Kč na náhradu nemajetkové újmy a

nespecifikované újmy na zdraví v důsledku trestního řízení vedeného pro přečin poškozování cizí věci ve výši 720 000 Kč a na náhradu nemajetkové újmy za vykonaný nezákonný trest odnětí svobody v délce 266 dní v částce 195 500 Kč (žádost žalobce ze dne 14.11.2017, přepis žalované ze dne 14.2.2018).

9. Ze spisu Městského soudu v Praze sp. zn. [REDAKCE] má soud prokázáno: Dne 28. 6. 2015 se zahajuje trestní stíhání žalobce jako obviněného ze spáchání zločinu obecné ohrožení, dílem ve stadiu pokusu podle § 272 odst. 1 trestního zákoníku k § 21 odst. 1 trestního zákoníku, kterého se měl dopustit tím, že dne 7. 6. 2015 v době od 13:00 do 16:00 hodin téhož dne mohl zcela odůvodněně úmyslně vyrobít nebo úmyslně opatřit za účelem cíleného úmyslného útoku či přímo úmyslně vhodit do prostoru zahrady rodinného domu na adrese [REDAKCE], nejméně jednu pivní lahev, na jejímž vnějším povrchu se nacházela připevněná bílá hygienická vložka, přičemž tato předmětná lahev byla naplněna oleátem draselným a žlutou kapalinou obsahující směs aromatických uhlovodíků a alifatických uhlovodíků vykazující druhově shodné znaky s automobilovým benzínem, přičemž předmětná láhev s uvedeným naplněným obsahem byla u hrdla uzavřena, a takto zajištěna patentním uzávěrem bílé barvy s červenou gumou s propojeným kovovým drátem u hrdla sloužící pro uzavírání a otvírání předmětného uzávěru, která dopadla a byla nepoškozena nalezena v záhonku před chodníkem na čelní straně předmětného domu, dále v tomto prostoru uvedeného rodinného domu byly nalezeny další četné části rozbitých pivních lahví hnědé barvy, vysoce pravděpodobně téže značky o počtu 3 kusů těchto částí rozbitých pivních lahví zapáchajících benzínem s nalezenou další bílou hygienickou vložkou a nezjištěnou hmotou, pravděpodobně se však jedná o draselné mýdlo, přičemž došlo k roztržení jedné z těchto pivních lahví o střechu předmětného domu vedle balkonu v prvním patře čelní stěny domu a k roztržení dalších dvou pivních lahví o chodník před čelní stěnou předmětného domu, přičemž ke vzniku zahoření či vzniku požáru v přímé souvislosti s předmětnou nerozbitnou pivní lahví a jejím obsahem a dalšími částmi rozbitých kusů pivních lahví na inkriminovaném místě nedošlo, avšak automobilový benzin je klasifikován jako látka nebezpečná, extrémně hořlavá, která je dle požární a bezpečnostně technických charakteristik nebezpečných látek zařazena do první třídy nebezpečnosti; automobilový benzin patří mezi látky, jež lze zapálit malým zdrojem tepla a po odstranění zdroje zapálení dále hoří a může způsobit rychlé, živelné a nekontrolovatelné šíření požáru, přičemž páry automobilového benzínu tvoří se vzduchem výbušnou směs, přičemž se v době popisovaného útoku na inkriminovaném místě v prostorách rodinného domu nacházeli O [REDAKCE] Ž [REDAKCE], Š [REDAKCE] J [REDAKCE] Ž [REDAKCE], V [REDAKCE] N [REDAKCE] jimž mohla být zcela odůvodněně způsobena těžká újma na zdraví a současně škoda na majetku velkého rozsahu, ke škodě majitele předmětného rodinného domu V [REDAKCE] S [REDAKCE], došlo-li by k zahoření nerozbité předmětné pivní láhve s obsahem automobilového benzínu, která byla plně způsobilá ke vzniku požáru v kombinaci s malým zdrojem tepla, avšak k dokonání trestného činu nedošlo, tedy úmyslně způsobil obecné nebezpečí tím, že vydal lidi v nebezpečí těžké újmy na zdraví nebo cizí majetek nebezpečí škody velkého rozsahu, a to tím, že zapříčinil požár, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo, avšak jednání bezprostředně směřovala k dokonání trestného činu, a jehož se podezřelý dopustil v úmyslu trestný čin spáchat. Usnesením ze dne 29. 6. 2015 byl vzat žalobce do vazby s účinností od [REDAKCE]. Dne [REDAKCE] byl propuštěn z vazby, protože důvody vazby pominuly, a to usnesením. Dne 19. 10. 2015 se zahajuje usnesením trestní stíhání žalobce jako obviněného ze spáchání přečinu poškození cizí věci podle ust. § 228 odst. 2 trestního zákoníku ve formě účastenství dle ust. § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku ve vztahu k samostatně vedené trestní věci podezřelého L [REDAKCE] B [REDAKCE] kterého se měl dopustit tím, že dne 10. 5. 2015 v době od 16:30 hodin do 20:30 hodin téhož dne z bezprostřední blízkosti před Vazební věznicí Praha-Ruzyně hlídal při činu podezřelého L [REDAKCE] B [REDAKCE] a to způsobem, kdy se na místě činu se záznamovým zařízením, pravděpodobně s kamerou značky AEE černé barvy zcela zjevně opakovaně otáčel do pravé a levé strany od místa činu, čímž takto pozoroval a současně i takto natáčel přístupové cesty k místu činu, přičemž z takto provedeného jednání je evidentní, že takto obviněný I [REDAKCE] S [REDAKCE]

úmyslně jako účastník hlídat bezprostředně při činu, aby nebyli nikým vyrušeni či zadrženi a současně v průběhu hlídání na místě činu dokumentoval i samotné poškození zdi, čímž takto svým úmyslným jednáním usnadnil hlídání při činu poškodit obvodovou zeď vazební věznice, a to vnější úsek její jižní části, která přiléhá ke komunikaci spojující Staré náměstí Ruzyně a náměstí Českého povstání Ruzyně, a to způsobem, kdy podezřelý L. B. úmyslně za užití tlakového spreje neznámé značky červenou barvou naspřejoval znaky, symboly a textové nápisy *Touhu po svobodě represe nezastaví* se znakem vykřičníku, s tečkou, s umístěním písmene velkého písmene A v kruhu. To vše zabírající plochu o šířce 380 cm a výšce 150 cm. Dále vpravo od tohoto symbolu písmeno A v kruhu o průměru kruhu 46 cm a nápis *Smrt státu* se znakem vykřičníku s křížkem, to vše zabírající plochu na šířku 160 cm a výšku 110 cm, čímž takto byla způsobena škoda v celkové výši 6 272 Kč ke škodě poškozenému, Vězeňská služba ČR, tedy úmyslně usnadnil jinému spáchat trestný čin, a to hlídáním při činu, přičemž takto došlo k jinému úmyslnému poškození cizí věci popsaním a postříkáním barvou. Dne 11. 1. 2016 byl podán návrh na podání obžaloby proti žalobci, spáchaní zločinu jednak obecného ohrožení a jednak poškození cizí věci. Dne 21. 6. 2016 je podána obžaloba jednak pro zločin obecného ohrožení, jednak pro přečin poškození cizí věci. Dne 27. 4. 2016 byl vydán rozsudek, že žalobce je vinen ze skutku, kterým usnadnil jinému poškození cizí věci tím, že jí popíše barvou a byl odsouzen k trestu vyhoštění na dobu 2 let. Dále byl zproštěn obžaloby pro skutek, v němž bylo spatřováno zločin obecného ohrožení podle § 272 odst. 1 trestního zákoníku, neboť nebylo prokázáno, že tento skutek spáchal obžalovaný. Ve zprošťující části nabytý rozsudek právní moci dne 25. 5. 2016. Vrchní soud v Praze rozhodl dne 20. 7. 2016, že rozsudek ze dne 27. 4. 2016 se zrušuje ve výroku o uložení trestu, kdy se znovu rozhoduje tak, že při nezměněném výroku o vinně a o výroku o náhradě škody se obžalovaný žalobce odsuzuje k trestu zákazu vstupu na sportovní, kulturní a jiné společenské akce, jenž spočívá v zákazu účasti na manifestacích, demonstracích, pochodech a veřejných shromážděních anarchistického hnutí na dobu 3 roků. Rozsudek nabytý právní moci dne 20. 7. 2016. Nejvyšší soud dne 30. 3. 2017 rozhodl o dovolání žalobce tak, že se zrušuje rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 20. 7. 2016, jemu předcházející rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 27. 4. 2016 v jeho odsuzující části a také další rozhodnutí na zrušená rozhodnutí obsahově navazující s tím, že podle § 222 odst. 2 trestního řádu se věc žalobce pro skutek, v němž bylo spatřováno účastenství ve formě pomoci k přečinu poškození cizí věci podle § 228 trestního zákoníku, postupuje Úřadu městské části Praha 6. Toto usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 30. 3. 2017 převzal osobně žalobce dne 15. 5. 2017. Právnímu zástupci žalobce doručeno usnesení Nejvyššího soudu, JUDr. Pavel Kožoušek, dne 10. 5. 2017.

10. Po právní stránce dospěl soud k následujícím závěrům : Soud si nejprve posuzoval otázku promlčení. U Městského soudu v Praze bylo pod sp. zn. [redacted] vedeno trestní řízení pro dva různé skutky, a to pro skutek pod bodem I. spočívající v tvrzeném spáchaní teroristického útoku a pod bodem II. spočívající v poškození cizí věci. Z uplatnění nároku žalobce u žalované ze dne 3. 10. 2016 ve znění pozdějších doplnění ve spojení se žalobou je zřejmé, že žalobce uplatňuje nárok na náhradu újmy pouze ve vztahu k trestnímu řízení vedenému pro skutek pod bodem I. Ve vztahu ke skutku pod bodem I. byl žalobce ke dni [redacted] vzat do vazby, ze které byl následně propuštěn dne [redacted]. Teprve po propuštění z vazby bylo žalobci sděleno obvinění pro skutek pod bodem II. Rozsudkem ze dne 27. 4. 2016 byl žalobce zproštěn obžaloby pro skutek pod bodem I. a byl uznán vinným skutkem pod bodem II., za což mu byl uložen trest vyhoštění a současně trest propadnutí věci. Rozsudek ve zprošťující části nabytý právní moci dne 25. 5. 2016. Žalobce podáním ze dne 3. 10. 2016 uplatnil u žalované nárok na náhradu nemajetkové újmy a škody v celkové výši 1 589 268 Kč. Daná částka se skládala z nároku na náhradu škody za obhajné v celkové výši 113 268 Kč, nemajetkové újmy za dobu strávenou ve vazbě v celkové výši 276 000 Kč a nemajetkové újmy za nezákonné trestní stíhání ve výši 1 200 000 Kč. Dne 2. 6. 2017 žalovaná zaslala žalobci stanovisko. Tímto stanoviskem částečně vyhověla žalovaná nárokům žalobce tak, že žalobci přiznala a následně vyplatila na náhradu škody částku 102 608 Kč. Za dobu strávenou ve

vazbě částku 92 000 Kč a za nezákonné trestní stíhání částku 165 000 Kč. Dne 1. 11. 2017 byla doručena žaloba žalobce věcně nepřislušnému soudu. : Podle § 32 odst. 3 zák. č. 82/1998 Sb. nárok na náhradu nemajetkové újmy, podle tohoto zákona se promlčí za 6 měsíců ode dne, kdy se poškozený dozvěděl o vzniklé nemajetkové újmě, nejpozději však do 10 let ode dne, kdy nastala právní skutečnost, se kterou je vznik nemajetkové újmy spojen. Vznikla-li nemajetková újma nesprávným úředním postupem podle § 13 odst. 1 věty druhé, třetí nebo § 22 odst. 1 věty druhé, třetí, neskončí promlčecí doba dříve, než za 6 měsíců od skončení řízení, v němž k tomuto nesprávnému úřednímu postupu došlo. Počátek běhu šestiměsíční subjektivní doby se odvíjí od vědomosti poškozeného, že došlo k nemajetkové újmě, tedy kdy se dozvěděl, že v jeho poměrech nastaly nepříznivé důsledky, nikoliv od vědomosti o samotné okolnosti tento důsledek vyvolávající. Objektivní desetiletá doba pak počíná běžet od okamžiku této okolnosti právní skutečnosti, která je co by nezákonné rozhodnutí či nesprávný úřední postup pro vznik újmy vyvolávajícím činitelem. Vznikla-li nemajetková újma trestním stíháním, ačkoliv trestní stíhání neskončilo pravomocným odsouzením, přiklání se judikaturu dovolacího soudu k odsunu počátku běhu subjektivní promlčecí doby k okamžiku, kdy obviněnému bylo oznámeno rozhodnutí, jímž bylo trestní stíhání zastaveno či byl obžaloby zproštěn, tedy k jednotnému režimu s nárokem na náhradu škody podle § 32 odst. 1, resp. 33 zák. č. 82/1998 Sb. Což znamená, že u nároků způsobené nezákonným rozhodnutím, kde zákon vyžaduje jako podmínku odpovědnosti, aby rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno, je počátek běhu subjektivní promlčecí doby stanoven v návaznosti na okamžik, kdy je tato podmínka odpovědnosti splněna, tedy k okamžiku poškozenému bylo zrušovací rozhodnutí doručeno, případně oznámeno např. vyhlášením. Je tomu tak proto, aby promlčecí doba neběžela již před zrušením nezákonného rozhodnutí, tj. v době, kdy poškozený ještě nemůže svůj nárok uplatnit, což se stalo dne 25. 5. 2016, kdy nabyl zprošťující rozsudek právní moci. Žalobce podal žádost o odškodnění u žalované dne 3. 10. 2016. Nárok na náhradu nemajetkové újmy měl být tak uplatněn u soudu nejpozději dne 29. 5. 2017. Žalobce tak učinil však až dne 1. 11. 2017. Dále co se týče nároku nemajetkové újmy v souvislosti s trestním stíháním pro přečin poškozování cizí věci. Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. 3. 2017 bylo zástupci žalobce doručeno dne 10. 5. 2017. Žalobce však nároky na náhradu nemajetkových újem a škody uplatnil u žalované až dne 14. 11. 2017, tedy po marném uplynutí lhůty k uplatnění nároku na náhradu nemajetkové újmy ve smyslu § 32 odst. 3 zák. č. 82/1998 Sb., neboť žalobce mohl nárok uplatnit řádně do 10. 11. 2017. Z daného důvodu nelze na žalobcem uplatněné nároky na náhradu nemajetkových újem hledět jako na řádně uplatněné. Soud stejně jako žalovaná podotýká, že posuzování nároku na náhradu nemajetkové újmy nezákonného trestního stíhání platí, že přestupkové řízení není pokračováním trestního stíhání (srovnej rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 18. 10. 2016, sp. zn. 30 Cdo 4771/2015). Soud tedy přihlédl k důvodně vznesené námitce promlčení žalovanou a žalobu jako nedůvodnou zamítl.

11. Co se týče námítky žalobce, že vznesená námitka promlčení je v rozporu s dobrými mravy, tak soud poukazuje na to, že výkon práva namítat promlčení uplatněnou nárokům může být shledán v rozporu, byl-li toliko prostředkem umožňujícím poškodit jiného účastníka právního vztahu, zatímco dosažení vlastního smyslu a účelu sledování právní normou by zůstalo vedlejší a z hlediska jednajícího by bylo bez významu. Okolnosti by přitom musely být naplněny v natolik výjimečné intenzitě, aby byl odůvodněn tak významný zásah do principu právní jistoty, jakým je odeprání práva uplatnit námitku promlčení (srov. rozhodnutí 30 Cdo 2699/2011).
12. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 142 odst. 1 o.s.ř., kdy žalovaná byla ve věci úspěšná. Náklady žalované uplatněné v souladu s § 151 odst. 3 o. s. ř., za použití vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 254/2015 Sb., sestávají z paušální náhrady za 9 úkonů dle § 1 odst. 3 písm. a), b) a c) a § 2 odst. 3 vyhlášky č. 254/2015 Sb. (vyjádření k žalobě, účast na jednání soudu dne 16. 8. 2018, příprava k jednání, účast na jednání soudu dne 12. 6. 2019, příprava k jednání, účast na jednání soudu dne 24. 7. 2019, příprava k jednání, vyjádření ze dne 12. 6. 2019, účast na vyhlášení rozsudku dne 29. 7. 2019) a 300 Kč. Celkem tedy náklady žalované činí 2 700 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání, a to do 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Nesplní-li povinný dobrovolně to, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může se oprávněný domáhat výkonu rozhodnutí soudem či nařízením exekuce.

Praha 29. července 2019

Mgr. Zdeňka Burdová v.r.
Soudkyně